

for dels foretager Finanstilsynet jo en undersøgelse, og dels kommer der en rapport om de sidste 10 års krak inden for finanssektoren, som måske kan give anledning til overvejelser. Der kommer også en undersøgelse – so oder so – af Den Danske Banks ageren på Færøerne.

I det hele taget tror jeg, vi bliver nødt til at erkende – det har vi ment altid, men jeg tror, flere vil støtte os – at der er brug for at diskutere en demokratisering af denne sektor. Godt nok siger alle, at der bare er tale om almindelige private erhvervsvirksomheder, som alligevel betragtes som så vigtige for samfundet, at vi står på tæer for at være med til at redde dem, når de er på vej til at gå ned; men hvis ingen andre vil, kommer vi i hvert fald tilbage til den side af sagen.

Ellers vil jeg nøjes med at sige, at der er ét punkt, vi helt klart afviser i lovforslaget. Det er skattefritagelsen for indskud, som sker for at redde et nødlidende pengeinstitut, og som i praksis ofte vil sige tilskud til det pengeinstitut, der overtager det andet. Vi erkender fuldt ud, at det er helt i overensstemmelse den praksis, der er udviklet gennem 10 år, siden Kronebank-skandalen, hvor vi har set, at der administrativt er bevilget skattefradrag, som har den samme effekt som det, der nu foreslås lovgivning om. Vi har set, at i mindst to tilfælde var de klart ulovlige, og i andre tilfælde var de sikkert lidt mere lovmedholdelige, om end skjulte. Derfor er det selvfølgelig et fremskridt, at vi med dette lovforslag får lidt åbenhed om, at der stilles skattepenge til rådighed, når et pengeinstitut skal reddes; men vi er altså imod, at vi fortsætter fradragscirkuset.

Skal der gives tilskud til nødlidende pengeinstitutter, må det være noget, vi vedtager i fuld åbenhed fra gang til gang her i Folketinget og i Finansudvalget. Der skal sættes så og så mange penge af, og det skal ikke være noget der klares ved det tagselvord, fradragscirkuset kan betegnes som. For at sige det på en anden måde vil vi ikke være med til at legalisere Spar Nord-fradrag, og jeg vil i al stilfærdighed tilføje, at det undrer os en anelse, at SF vil være med til det.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Hr. Frank Aaen har ikke helt forstået teknikken. Der er aldeles ikke nogen parallel til noget Spar Nord-fradrag.

Sagen er, at tidligere har man altid selv betalt den slags ting ved hjælp af et skattefradrag, og provenuet af skattefradrag er skattefrit ifølge

sagens natur. Man har aldrig efterfølgende skullet betale skat af fradraget. Nu er det nogle andre, der skal betale, men man vil ikke skrue prisen op af den grund, og derfor bliver det nu tilkendegivet, at dette tilskud selvfølgelig er skattefrit, ligesom provenuet af skattefradrag altid har været. Men det er nogle andre, der betaler. Det er bankerne, der betaler, det er ikke længere skatteyderne.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Først betaler banken til indskydergarantifonden, og det får den et fradrag for, som den trækker fra på sin selvangivelse; det er ikke med i overskuddet. Dernæst udbetales pengene, måske oven i købet til den samme bank, og så er de skattefrie. Det er da et fradragscirkus; anderledes kan jeg ikke se det.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg vil gerne sige tak for tilslutningen fra i hvert fald visse ordførere til visse dele af forslaget. Der var lidt svingende entusiasme i ordførerrækken til den todeling, der reelt ligger i lovforslaget.

Som jeg har opfattet ordførertalerne i dag er der almindelig tilslutning til den afdeling, der drejer sig om indskydergarantifonden, og jeg kan helt bekræfte hr. Kjeld Rahbæk Møllers fremstilling af skatteforholdene for fonden. Sådan er det skrevet, og sådan skal det forstås.

Man kan vælge at betragte forslaget på to måder: Enten giver man nu Finanstilsynet en hel bunke mere magt, flere beføjelser, osv., eller også – og det er nærmest min opfattelse – giver man bankernes bestyrelsesmedlemmer bedre mulighed for at opdage, at der er noget galt, hvis det er tilfældet. Man giver bestyrelsesmedlemmerne nogle redskaber, som gør, at lamperne helst skulle lyse på et tidligere tidspunkt, inden man når for langt ud, og mens der stadig er egenkapital og mulighed for at redde, hvad reddes kan.

Jeg er fuldstændig enig med fru Pernille Sams i, at vi ikke må flytte ansvaret fra bestyrelsesmedlemmerne og de øvrige ansvarlige i banksektoren over til Finanstilsynet. Det er ikke Finanstilsynets ansvar, om et bestyrelsesmedlem eller en direktion forsømmer sin pligt eller ej.

Lovforslaget indeholder en række punkter, som enhver ved ikke bare lige er udsprunget af den blå luft. Der har siddet et udvalg, jeg ved ikke hvor længe, og efter mange overvejelser og